

Oppisviesti

2/2019

46. vuosikerta

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

SISÄLLYS

Pääkirjoitus	3
Ilmastonmuutos työväenopiston haasteena	4
Kuorolainen teki opintomatkan Pietariin	6
Zachris Castrenin Säätiön historiaa ja kuulumisia	8
Taloyhtiön kudontakerhoon uutta puhtia	10
Neuleita suurella sydämillä	12
Puutarha	14
Syvällä konkretiassa	15
Puutarha puhuu	16
Kuollut omenapuu	18
Luostarin puutarhassa vuonna 1011	20
Syyskokous	23
Kuulumisia palstoilta	24
Opistolaisyhdistyksen toiminta 2020	26
KOL:n 50 -vuotis mitalit	28
Opistolaisyhdistyksen Oppiskahvio	30
Jäsenedut	31
Hallituksen ja toimikuntien jäsenet 2019	32

PÄÄKIRJOITUS

Teksti: Ritva Nuutinen
Kuva: Päivi Airas

Kesä on mennyt, sateinen syksy jo pitkällä ja ehkäpä jo joulun odotus ovella.

Tätä ajankohtaa voisi pitää yhdistyksen satavuotistapahtumien aattona. Yhdistys on perustettu 24.2.1920 ja vietämme juhluvuotta erilaisten tapahtumien merkeissä.

Historiasta saamme huomata suuria muutoksia ja tarpeita koko yhteiskunnan rakenteissa. Jo varhain 1900-luvulla Helsingissä järjestettiin kansalaisille luentokursseja eri aiheista sekä keskustelupiiri, joissa opistolaistoiminnassa mukana olleet saivat yhteiskunnassa tarpeellisia valmiuksia.

Kurssilaisten omaehtoista toveritoimintaa on ollut siitä lähtien, kun luentokurssien yhteyteen perustettiin juhla-, teatteri- ja muita retkiä järjestäviä toimikuntia. Pian työväenopiston perustamisen jälkeen toveriseuran tilalle perustettiin Helsingin Kaupungin Suomenkielisen osaston Opistolaisyhdistys ry. Yhdistykselle hyväksyttiin myös säännöt, joiden tuli ylläpitää ja kehittää toveruutta opistoväen keskuudessa, innostaa järjestelmälliseen opiskeluun ja edistää työväenopiston kehittämistä Helsingin työväestön keskuudessa.

Yhdistyksen säännöt tarvitsevat myös uusimista, ja se työ on jo aloitettu. Monimuotoisen viestinnän tarpeita kehitellään edelleen jäsenten tavoittamiseksi. Jäsenrekisterin päivittämistä tehdään parhaillaan. Opiskelijoilla on mahdollisuus liittyä jäseneksi sähköisesti, joskin vielä ovat paperikortitkin käytössä.

Uusi aikakausi on siis odottaa. Toimintaan tarvitaan uusia toimijoita kehittämään erilaisia toimintatapoja opiskelijoiden mielenkiinnon herättämiseksi. Nyt uudelle vuosisadalle mentäessä mielestäni yhdistyksen tavoitteen tulee olla edelleen opiskelijoiden edunvalvonta. Sen muotoja tulee kehittää yhteistyössä opiskelijoiden kanssa.

Olemme muutosten edessä. Yhteiskunnan muutokset vaikuttavat suuresti myös kaikkien yhdistysten toimintaan. Aikoinaan oli paljon halukkaita osallistumaan yhdistyksen eri toimintoihin. Sitoutuminen pitkäjännitteiseen osallistumiseen on muuttunut hyvin paljon. Vapaaehtoistoiminta vie aikaa monien mielestä aivan liikaa.

Tämä lehti ilmestyy vain sähköisessä muodossa. Toivomme opiskelijoiden kirjoituksia kuvineen opiskeluihin liittyvistä tilanteista ja tapahtumista, niitä voidaan julkaista myös kotisivuillamme. Kaikki yhteystietomme löytyvät toisaalta lehdestä.

Syyskokous on marraskuun lopulla. Kokouksessa vahvistetaan toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä valitaan yhdistyksen puheenjohtaja ja hallituksen jäsenet erovuoroisten jäsenten tilalle.

Olen erovuorossa puheenjohtajan tehtävistä. Kiitän vuosien yhteistyöstä kaikkia, ja toivotan uudelle valittavalle puheenjohtajalle työniloa ja onnea tulevan toimintakauden aikana.

Lämpimästi tervetuloa vaikuttamaan päätöksiin ja tulevaan toimintaan.

ILMASTONMUUTOS TYÖVÄENOPISTON HAASTEENA

Teksti: Ville Ylikarhi, rehtori
Kuva: Vessi Hämäläinen

Kukaan meistä ei ole voinut välttyä törmäämästä ilmastonmuutokseen tänä vuonna. Vaikka asiasta on puhuttu jo vuosikymmeniä, on tänä vuonna herätty asiaan aivan uudella vakavuudella.

Nuori ruotsalainen Greta Thunberg on herätellyt meitä aikuisia ainutlaatuisella tavalla. Hänen inspiroimansa ilmastolakko on levinnyt ympäri maailman. Kaikissa medioissa puhutaan ilmastonmuutoksesta. Nuoret haastavat meitä aikuisia toimimaan.

Miten me Helsingin työväenopistossa otamme haasteen vastaan? Annammeko me kaupunkilaisille tietoja ja taitoja torjua ilmastonmuutosta tai valmiuksia sopeutua muutokseen?

Olemme itse asiassa tarttuneet opistossa toimeen jo monella tavalla. Olemme

järjestäneet monia luentoja ja kursseja aiheesta, kuten ”Perunaruokia ilmastoystävällisesti” ja ”Torju ilmastonmuutosta – nyt”. Olemme halunneet tarjota mahdollisuuden saada tietoa laajasta ja monimutkaisesta aiheesta ja toisaalta auttaa kaupunkilaisia saamaan tukea ilmastoystävälliseen arkeen. Meidän tulee kehittää vielä lisää tällaisia opintoja. Käsitöissä voimme korostaa vaatteiden kierrätystä ja kotitaloudessa kasvisruokia. Musiikissa, teatterissa ja muissa taideaineissa voimme lähestyä aihetta taiteen keinoin.

Paljon puhutaan myös ilmastoahdistuksesta. Ihmisiä pelottaa uutiset jäätiköiden sulamisesta, hurrikaaneista ja kaikesta muusta, mitä ilmaston lämpenemisestä saattaa seurata. Me emme opistossa halua olla mukana pelottelemassa ihmisiä, vaan olla osa ratkaisua. Kokeilemme tänä syksynä opintopiiriä aiheesta ”Apua ilmas-

toahdistukseen”. Toivomme, että huolestuneet kaupunkilaiset löytäisivät tätä kautta tietoa ja keskustelukumppaneita.

Ilmastonmuutoksen torjunta opistossa on itse asiassa laajempi asia kuin yksittäiset kurssit. Se tulee ottaa huomioon koko opiston toiminnassa lähtien kierrätyksestä ja kiinteistöjen energiankulutuksesta. Opistossa on muutaman vuoden tauon jälkeen käynnistynyt ympäristötyöryhmä, joka koordinoi näitä ratkaisuja. Tahdomme nostaa opiston ympäristötoiminnan uudelle tasolle.

Kaiken kaikkiaan näen, että vapaa sivistystyö on monella tapaa osa ilmastonmuutoksen ratkaisua. Me olemme yli sadan vuoden ajan pystyneet joustavasti tarjoamaan opintoja aina uusiin yhteiskunnallisiin haasteisiin – pystymme siis tähänkin. Ja kaiken kaikkiaan opistossa opiskelu ja

opistolaisyhdistykset ovat mitä ilmastoystävällisintä toimintaa. Opisto parantaa monella tavalla ihmisten hyvinvointia kestäväällä tavalla, kun ihmiset kokoontuvat yhteen oppimaan ja kehittymään.

Ville Ylikarhi
rehtori

KUOROLAINEN TEKI OPINTO- MATKAN PIETARIIN

Teksti ja kuvat: Leena Eerola

Oopperafanina halusin nähdä Pjotr Tšaikovskin vähemmän tunnetun oopperan "Lumoojatar", joka esitettiin viime syyskuussa Pietarin Mariinski-teatterissa, uudella näyttämöllä eli Mariinski II:ssä. Samalla matkalla tutustuin nykyvenäläisen Rodion Štšedrinin lauluoopperaan eli konserttiversioon "Pajaritar Morozova" Mariinskin konserttisalissa.

Rodion Štšedrin on edesmenneen loistavan balettianssijan Maja Plisetskajan puoliso. Hän oli mukana, kun Maja Plisetskaja esitteli oman kirjansa "Minä Maja Plisetskaja" Akateemisessa kirjakaupassa. Kaikki pyysivät kirjaan balettianssijan nimen, mutta minä pyysin siihen lisäksi Štšedrinin

nimen. Samana iltana Finandia-talossa oli konsertti, jossa esitettiin Štšedrinin musiikkia.

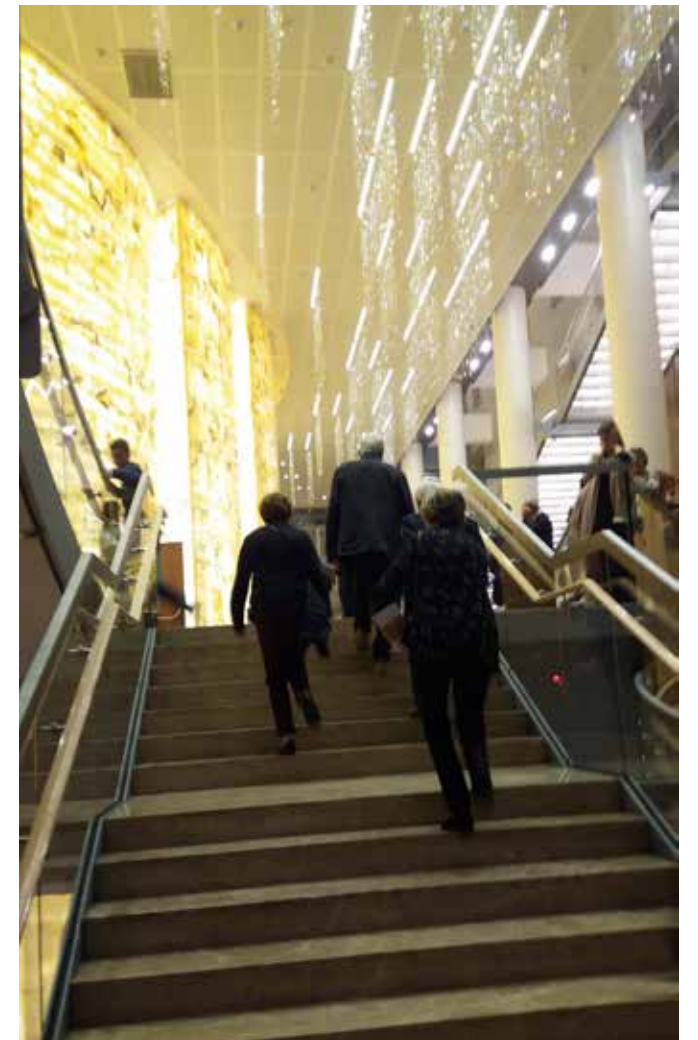
Lauluooppera "Pajaritar Morozova" on hieno ooppera tai oikeammin kuoroteos, sillä siinä ei ole oopperan näyttämöllepanoa. Siinä on kuoron lisäksi neljä aikuisten roolia ja yksi lapsirooli, Morozovan poika. Pajaritar eli 1600-luvun Venäjällä elänyt vanhauskoisten johtaja, joka karkotettiin Siperiaan. Hänen teloituksestaan on venäläinen taiteilija Vasili Ivanovits Surikov maalannut taulun, josta iso kuva heijastettiin näyttämön taustalle. Oli ilo kuunnella ammattikuoron puhdasta sointia ja solistien eläytymistä.

Lyhyesti kerrottuna Tšaikovskin ooppera "Lumoojatar" kertoo naisesta Nastasia (Kuma), majatalon ja bordellin omistajasta, joka on saanut pauloihinsa isän (Prinssi). Vaimo (Prinsessa) on mustasukkainen. Äitiinsä kiintynyt poika haluaa surmata Nastasian, mutta poika rakastuukin Nastasiaan. Loppu on traaginen. Kauniita aarioita pojan ja Nastasian välillä. Värikkäitä tanssikohtauksia majatalossa.

Alun perin tarina on sijoitettu 1500-luvun Nizny Novgorodiin, mutta Mariinskin esitys on sijoitettu 1800-luvulle ja siinä juonittelevan munkin tilalla on "korruptoitunut pappi a la Rasputin". Käsiohjelmassa todetaan, että tämä on tarina kahdesta erilaisesta taloudesta: aristokraattisesta perheestä ja ilolle sekä vapaudelle omistautuneesta Kuman perheestä. Oopperan ymmärtämistä auttoivat englanninkieliset tekstit ja englanninkielinen käsiohjelma. Liput kannattaa ostaa suoraan Mariinskista, sen virallisilta sivuilta. Välitysliikkeen kautta hinnat saattavat olla kolminkertaiset.

Lumoojatar oli tapaus v. 2003 Mikkelin musiikkijuhlilla. Se oli konserttiversio ja sitä johti Maestro Valeri Gergijev. Sen toivoisi tulevan oopperana Suomeen, vaikka Savonlinnan oopperajuhlille, jossa saimme muutama vuosi sitten nähdä Tšaikovskin harvemmin esitetyn "Jolanita"-oopperan.

Mariinski II on nähtävyys. Sen upeat keltaiset onyx-kivistä tehdyt seinät ja kattovalaisimista riippuvat Swarovski-kristallit ovat häikäiseviä. Rakennuksessa on monta kerrosta, joista avautuu isojen lasiseinien läpi näkymiä Krjukovin kanavalle ja vanhalle Mariinski-teatterille.

ZACRIS CASTRENIN SÄÄTIÖN HISTORIAA JA KUULUMISIA

Apurahojen jakamisella on jo vuosikymmenten historia, vaikkakin säätiö perustettiin vasta vuonna 2008. Sitä ennen opistolaisyhdistyksen hallinnassa oli Stipendirahasto, josta vuosittain apurahoja jaettiin. Kun saimme merkittävän lahjoituksen, lahjoittajan toiveesta rahaston tilalle tuli säätiö.

Alkuaikoina apurahoja jaettiin yhteiskunnallisten aineiden jatko-opiskeluun Kansankorkeakoulussa, tai sitä vastaavissa laitoksissa. Sääntöjä muutettiin 1968 siten, että apurahoja voivat hakea muutkin kuin yhteiskunnallisten aineiden opiskelijat. Monina alkuvuosina apurahoja myönnettiin vuosittain 2-4 ja vuonna 1978 apurahoja sai 20 opiskelijaa.

Rahaston varoja kerrytettiin monin eri tavoin. Opiskelijat tekivät testamentteja rahastolle. Addressikilpailu järjestettiin 1968 ensi johtaja Zachris Castrénin 100-vuotissyntymäpäivän johdosta. Painoksia otettiin kaksi eri kertaa, niitä myytiin opetusvälinemyymälässä opistolla varojen kartuttamiseksi. Nyt niitä ei enää ole.

Monet opistolaiset lahjoittivat vuosikausia aikaansa toimimalla säätiön hoitokunnassa, monissa sen eri tehtävissä. Kiinteistöjen huolto, vuokrien perintä ja varojen

sijoittaminen vaativat myös hyvää taloudellista vaistoa. Rahaston peruspääoma karttui ja varattomien opistolaisten jatko-opintoja voitiin tukea.

Säätiö on saanut merkittäviä lahjoituksia, joiden myötä pystymme vuosittain jakamaan opiskelijoille laaja-alaisesti kurssiapurahoja. Jatko-opintojen tukeminen on säätiön periaatteiden mukaista edelleen. Etsimmekin erilaisia mahdollisuuksia apurahojen suuntaamista mahdollisemman suurelle opiskelijajoukolle.

Nykyisin jaetaan myös opettajien ehdotuksesta stipendejä, tämän vuoden teeman ”Vaikeuksien kautta voittoon” ja ne luovutetaan joulukuun alussa pidettävässä opiston tilaisuudessa.

Keväällä 2019 hakemuksia tuli yhteensä 176 kappaletta summaltaan 132906€. Naiset 158, miehet 16 anomusta.

Jälleen oli puutteellisia anomuksia, joita ei käsitelty. Erityisesti ulkomailta tapahtuva koulutus ei usein vastannut opiskelun kriteereitä. Opiskelun tulee olla joko jonkun opiston tai kurssikeskuksen järjestämää koulutusta, tai yksityisellä opettajalla tulee olla y-tunnus ja ennakoperintätodistus verottajalta.

Apurahoja myönnettiin yhteensä 91400€ jakautuen seuraavasti.

Taideaineet

- kuvataide	56	22500
- musiikki	12	4700
- media	5	3000
- teatteri ja kirjallisuus	21	11700

Taitoaineet

- käsityö	27	11600
- liikunta terveys ja hyvinvointi	5	1500

Kielet ja tietoineet

- vieraat kielet	47	20800
- muut	1	600

Ryhmät

2	15000
---	-------

Seuraava hakuaika on huhtikuu 2020. Edellytys kahden vuoden opiskelu vuosina 2018 ja 2019 ja kaksi vuotta myönnetystä apurahasta. Pyydämme opiskelijoita tarkkuuteen anomusten ja liitteiden lähettämisen kirjallisena, sähköinen anomusmenettely ei ole käytössä.

Ritva Nuutinen, säätiön puheenjohtaja

TALOYHTIÖN KUDONTAKERHOON UUTTA PUHTIA

Teksti: Sinikka Magnusson

Kuvat: Jari Heinola

Myllypurossa sijaitsevassa Isossa rivitaloyhtiössämme on erillinen kerhorakennus, jossa kudontatuvassa on kahdet kangaspuut ja kaikkea mahdollista kudontaan tarvittavaa. Toiminta oli hyvin vireää vielä parikymmentä vuotta sitten. Taloyhtiössämme asui useita taitavia henkilöitä, jotka pystyivät ohjaamaan toimintaa. Yhdessä luotiin ja laitettiin loimet aina sillä porukalla, joka oli kustakin työstä kiinnostunut. Sitten asukkaat vaihtuivat ja taitavimmat henkilöt muuttivat pois ja muutenkin kiinnostus kudontaan väheni. Minäkin olin vahvasti sitä mieltä, etten koskaan enää kudo yhtään mattoa enkä poppanaa. Lopulta kudontaa oli niin vähän, että uhattiin ottaa koko kudontatupa muuhun käyttöön.

Sitten kun neljä vuotta sitten jäin eläkkeelle niin kuinka ollakaan ilmoittauduin Työväenopiston Iloiset räsymatot -kursseille Silkkikutomoon Herttoniemeen. Siitä lähti uusi innostus eikä pelkästään mattojen kutomiseen vaan moneen muuhunkin työhön. Tänä syksynä alkaa neljäs vuosi ja aiheena jopa tietokonekangaspuut. Tuntuu hyvin haastavalta.

Kurssin myötä aloin myös aktivoida taloyhtiön kudontakerhoa. Siivottiin ja järjesteltiin ja kudottiin mattoloimi loppuun ja tilattiin uusi valmiiksi luotu musta mattoloimi TT-shopista Porvoosta, josta saatiin myös henkilö laittamaan loimi kudontavalmiksi. Innostuneita kutojia on tullut muutamia. Mitään opetusta ei voida järjestää,

Kuvassa Jari Heinola

mutta autetaan, jos tulee ongelmia. Kerhossa on kudonnan oppikirjoja ja lehtiä, joista voi opiskella kudontaa ja katsoa malleja ja jokaisellahan on mahdollisuus osallistua Työväenopiston kursseille ja oppia siellä lisää.

Toissa keväänä teimme Silkkikutomon kudontaryhmän kanssa "kevätretken" taloyhtiömme kerholle opettaja Päivi Tiitisen johdolla. Paikka tuli tutuksi ja tämän kesän alussa laitoimme 30 m mattoloimen yhdessä kolmen kurssitoverini kanssa. Erityisesti Eila 50 vuoden kudontakokemuksella on mestari. Talkoisiin osallistuneet kurssitoverini ovat voineet nyt kesän aikana kutoa haluamiaan töitä muiden kutojien ohella. Loimea on jäljellä enää vain muutama metri ja uusi loimi on tilattu. Toisissa kangaspuissa on ollut yli kymmenen vuotta valkoinen loimi, jonka to-

tesimme niin pehmeäksi, ettei se sovellu maton kudontaan. Niinpä teimme loimesta tiheämmän ja kapeamman ja siitä on kesän aikana kudottu poppanaa ja muita töitä.

Taloyhtiön puolesta on tullut kiitosta, että kerhotilan käyttöä on lisätty ja aikanaan hankitut kangaspuut ovat aktiivisessa käytössä. Olen huomannut, että nuoremmatkin henkilöt ovat kiinnostuneita maton kudonnasta ja jopa yksi taloyhtiömme mies aloitti tänä kesänä kudonnan. Hän totesi vaan, että ei kai tämä nyt mitään rakettitiedettä ole ja hyvin pääsi alkuun Työväenopiston kurssilaisten avulla.

Tällaista toimintaa Myllärinkujan kudontakerhossa kiitos Työväenopiston oppien!

NEULEITA SUURELLA SYDÄMELLÄ

Teksti ja Kuvat: Tarja Skytz

Hyväntekeväisyysneulijat kokoontuvat jälleen. Kesätauon aikana osallistujien auttavat kädet olivat saaneet valmiiksi lukuisia neuleita. Niinpä syksyn ensimmäisessä tapaamisessa lahjoitettiin Hope ry:lle sukia, lapasia, myssyjä ja säärystimiä. Antamisen ilo riemastutti neulojien mieliä, kun jälleen yksi lämmin lahjoitus lähti järjestön kautta vähävaraisille lapsiperheille. Myös Lastensairaalan keskososastolla on saatu nauttia taitavien käsityöntekijöiden suloisista pienistä nutuista, housuista ja myssyistä, kun rakkaudella neulottu toimitus saatiin perille viime kevään tapaamisten päätteeksi.

Tulevan talven käsityösuunnitelmissa on jatkaa myös lämmittävien villapeittojen neulomista ja kokoamista. Niitä hyväntekeväisyysneulijat ovat lähettäneet SPR Kontin kautta ympäri maailmaa katastrofialueille jo vuosia. Lämpöä tuovat tilkkupeitot ovat taideteoksia, joissa värisommittelu ja luovuus kukkivat hyvän tekemisen rinnalla. Aivan jokaiselle löytyy sopivan kokoinen osa yhteisessä aherruksessa. Joku innostuu tilkkujen neulomisesta, toinen tykkää koota tilkuista peittoja, joku osallistuu sommitteluun, mutta kyllä moni puurtaa kokonaisen peitonkin alusta loppuun aivan itse. Valmiiden peitteiden yhteinen ihastelu on myös tärkeä osa yhteisöllistä käsityöharrastusta.

Viime keväänä neulijat lahjoittivat ison määrän tilkkupeittoja humanitääriseen apuun.

Tapaamisten kahvitauoilla keskustelu soljuu tämän päivän tärkeistä puheenaiheista sujuvasti menneisiin aikoihin. Nuoremman polven osallistuja saa kuunnella haltioituneena naisten kokemuksia, joista huokuu sitkeys, sinnikkyys ja päättäväisyys, jonka voisi nähdä leimaavan koko hyväntekeväisyysneulojien ryhmää. Suurisydämisten neulojien joukkoon ovat kaikki taitoihin katsomatta tervetulleita. Kokeneiden neulojien joukossa vinkkejä ja opastusta jaetaan tarvittaessa lempeästi muillekin.

Ryhmä kokoontuu Pohjois-Haagan toimipisteen käsityöluokassa **keskiviikko-**

sin klo 13.30–16.00., os. Näyttelijäntie 14. Ryhmän seuraavat kokoontumiset ovat **13.11. ja 4.12.** Ensi keväänä ryhmä kokoontuu **29.1, 26.2, 25.3 ja 22.4.** Tervetuloa mukaan, ei ennakkoilmoittautumista! Ryhmälle voi myös lahjoittaa villa- ja puuvillaneulelankoja, jotka voi jättää työväenopiston toimipisteiden opistoisännille Pohjois-Haagaan toimitettavaksi. Työväenopiston Opistolaisyhdistys on myös tukenut hyväntekeväisyysneuloja lankalahjoituksella.

Lämmin kiitos yhdistykselle!

Tämän syksyn lahjoitus Hope ry:lle

”PUUTARHA” (Tanka-runosikermä)

Tekstit ja kuvat: Sirkka-Liisa Sandelin-Nertamo

Äärirajalla
Hernesaarenrannassa
ulappa avoin
auringon kimallusta
kauas horisonttiin asti.

Punainen mökki
entinen palomiehen
suoja levolle,
juuri ja juuri näkyy
pisteenä mereltä päin.

Mökissä elää
vahva perinnehenki;
puhut totuutta,
itket, naurat ja kasvat
ihmisen mittaiseksi.

Ympäri mökin
kasvaa varhaisperunaa.
Pieni terassi
pursuaa kukkasia
ohdakkeet rinnoillaan.

Hienoin kaikesta
on kuitenkin taideteos
ulkoseinällä:
kalastaja nostelee
verkkojaan syvyydestä.

Seinämaalaus
Ilari Hautamäki

SYVÄLLÄ KONKRETIASSA

Puutarhakuvaus on hyvin konkreettinen, käsin kosketeltava. Saatuaani sen kirjoitettua huomasin siinä olevan syvemmällä myös abstraktisen kuvan ihmisen elämästä; rakennushan on ihminen itse sisällöltään ja ulkoisilta mahdollisuuksiltaan

Kimmeltävät vedet luovat kuvan uusista mahdollisuuksista. Sinä mökkiläinen seisot suuren tuntemattoman ulapan rannalla. Vesi tuo sinulle viestin maailmasta, oman olemuksesi kaukaisuudesta; auringon kimalluksen mukana tunnet luonnon antimet, lämmön, kosteuden ja veden suolaisuuden. Tuo vesi on sinun alkukotisi, siksi se herättää sinussa kaiken kaipuun - tulla hyväksi ihmiseksi, kokea arvokkuutta, tulla sädehtiväksi rakastetuksi, matkustaa uusille tantereille kauas pois ikävistä arkiasioista. Vaikka olet pieni ”punainen” mökkiläinen, sinulla on samat oikeudet onneen, opiskeluun, rakkauteen, haaveiluun kuin viereisen rakennuksen ulkosalla istuvilla varakkailla kansalaisilla.

Sisällä pienessä mökin keskiössä, turvassa, pääset helposti kiinni omiin ongelmiisi. Ystäväsi kasvot ovat vain puolen metrin päässä ja niillä viipyy kuuntelu, hyväksyntä ja ymmärrys. Sinulla on oma halu muuttua, etkä ole muista riippuvainen. Toisen ikkunan takana sade paistaa kyynelensä kohti kalaverkkoa ja lasia luoden ikimuistoiset taulut nokkivan kanan ja punaisten silkkitulppaanien kera.

Toinen ikkuna kuvaa reippaita ihmisiä kulkemassa Löyly-saunaan puhdistautumaan, mutta samalla matkallaan he huumaavat virkeät aistinsa alkoholilla ja todellisuus häiriintyy. Sinä voit tehdä omat ratkaisusi.

Mökin jokaiselle seinustalle on istutettu perunoita. Ne kertovat suomalaisesta perusruoasta ja kuinka vaatimaton peruna kevään ensimmäisenä ”mukulana” on suurta herkkua. Se ei kaipaakaan rinnalleen punaista lihaa.

Terassin kukat voisivat olla kedon kukkia, mutta jalostus pääsi putkahtamaan mukaan ja krassit valloittivat tilan päiväkakkaroilta, harakankelloilta ja ruiskukilta, vain aho-orvokit ja pitkäkaulaiset ohdakkeet nousivat valoon. Ihminen hukkaa aidon luonnon, niityt, metsäpolut, hiekkatiet ja isojen teiden reunamat ovat täynnään vierasta lajia lupiineja.

Kalastaja kokee verkkojaan sivuseinällä. Tämä ranta-alue on vanhaa kalastajakylää. Mitä verkoista löytyy? Ehkä pientä kalaa syötäväksi, mutta näyttää siellä olevan rososia säilykepurkkejakin, muovinen muki ja puoliksi lahonnut kertakäyttölautanen. Itse asiassa menneisyyden syvyydestä ja piilotajunnasta voi nousta päivän valoon mitä kummallisimpia asioita.

PUUTARHA PUHUU

Teksti: Jukka Jarma
Kuvat: Pixabay-ilmaiskuvat

Olemme iso joukko erilaisia kasveja, hedelmäpuita, marjapensaita, marjoja, kukkia, yrttejä ja pensaita. Kasvamme kesämökin läheisessä ympäristössä, sellaisissa kohdissa tontilla, joissa omistaja on kuvitellut meidän viihtyvän. Isännän kunnianhimo on vienyt meitä sellaisillekin alueille, joissa on miltei olemattomat mahdollisuudet loistoon. On kuitenkin rauhoittavaa todeta hänen näkevän vai-
vaa meidän puolesta, kastelut kaivopumpun avulla, rikkaruohojen kitkennät sekä multa-annoksien lisäämiset ja lannoittamiset. Moni on sanonut, että on turha ahkeroida niin köyhän maan eteen, joka on entistä merenpohjaa ja humuskerros

ohut. Isäntämme geeniperimässä on ilmeisesti osassa puutarhuria, koska hän vain jaksaa ja jaksaa hoivata meitä. Hän myös puhuu meille, eikä aina kunnioittavasti. Mehän emme mahda sille mitään, että maapohjasta enin osa on hiekkaa. Viimeksi istutettiin ruusupensaiden keskelle myöhäisomina Amorosaa, joka tuottaa hedelmää vasta lokakuussa ja kasvaa enintään kaksi metriä korkeutta. Omenat tulevat lähelle puun runkoa, joten pienet lapsetkin voivat irrotella hedelmiä puusta. Istutus vaati 150 litraa puutarhamultaa. Täytyy pitää mielessä, että sato on riippuvainen myös onnistuneesta pölytyksestä.

Omenapuut

Meitä on täällä tällä hetkellä viisi puuta, joista kaksi on koristeomenapuita. Minut, Linnanmäki koristeomenapuu, löydettiin taimistoon Helsingin huvipuiston liepeiltä. Tulipunaiset kukat ja pienet tummanpunaiset hedelmät ovat houkuttelleet minut ostokseen. En pidä kuivuudesta ja toivoisin omistajan kastelevan minua useammin.

Minut, koristeomenapuu Rixi, löydettiin ravintolan pihalta taimistoon Helsingin Lauttasaaresta ja olen täysin uniikki. Kukkani ovat persikan väriset ja pienet hedelmäni kiiltävän punahohtoiset. En kestä kovia pakkasia, mutta olen sitkeä. Näytän tällä hetkellä pensaalta, koska olen työntänyt uudet oksani maan alta. Näin pelastuin pakkastuholta. Pidän siitä, että minua ihaillaan ja minulle puhutaan.

Marjapensaat

Olen pensasmustikka ja tänä vuonna erittäin satoisa. Minua on riittävästi kasteltu ja olen joka vuosi saanut ylimääräisen annoksen puutarhamultaa. Jättisadon vuoksi olen saanut osakseni erityistä imartelua.

Olen Vertti, mustan viinimarjan ja karviaismarjan risteymä. Olen vähään tyytyväinen ja sato on kohtalainen.

Yrtit

Olemme yrttikouro, joka esiintyy talon pääoven edessä. Laulamme silloin, kun kaipaamme vettä. Meikäläisiä ovat Ananassalvia, Mansikkaminttu, Ranskalainen Rakuuna ja Timjami. Vettä on ainakin silloin annettava, kun Mansikkamintun hartioiden nuokkuvat.

Ruusut

Olemme pihan kuningattaria ja tiedämme, että meitä ihaillaan niin kauan, kun kukkimme. Olemme Juhannusruusu, Juhannusmorsian, Kesämersian, Ritausma ja Goldelse.

Muut

Niin, onhan meitä muitakin, on samettiruusua, orvokkia, syysleimua, kultapallo, onnenpensas, narsissia, lipstikkaa, humalaa ja ryhmä rodoja.

Odotamme jännityksellä seuraavaa talvea, vieköhän se meistä joitakin, mutta ilmastomuutos lupaa hyvää. Kohta voimme ottaa kaveriksemme viinirypäleenkin.

KUOLLUT OMENAPUU

Pastissiyritelmä Joel Lehtosen novellin Kuolleet omenapuut innoittamana.

Teksti: Riitta Tenni

Kuvat: Pixabay-ilmaiskuva

Viimeinen vanha omenapuu Tervalamella on kuollut lähes 70 vuoden iässä.

Syksy muuttui yhdessä yössä usvaisen lämpimästä jäätäväksi, kuorrutti omenapuun oksat ja rungon ohuella jääriitteellä ja haurastutti puun ytimen. Puu pinnisteli talven ajan hengissä, mutta kun kevät koitti, kuumien päivien ja jäätävien öiden, äkkinäiset lämmönvaihtelut antoivat sille lopullisen kuoliniskun.

Vasta kun lumet olivat sulaneet, tulin puutarhaani ensi käynnille. Ympäristö oli valmiina pukeutumaan kesään, koivut viheriövät hennosti, mutta omenapuu lojui mustana rankana heräävän luonnon keskellä.

Tätä puutarhani viimeistä omenapuuta katsellessani tunsin, että tietty aikakausi oli lopussa. Muistin sitä työtä ja vaivaa, mutta myös unelmia, mitkä isälläni oli ollut omenatarhaa luodessaan.

Muistin ne kymmenen omenapuun tainta, jotka isä oli naapurista hankkinut ja suurella vaivalla tontille raahannut perustaakseen oman omenatarhan ja lisäksi ne muutamat luumu- ja kirsikkapuut, joiden piti täydentää tätä paratiisin puutarhaa. Äidin ehdottoman suunnitelman perunamaasta isä oli sivuuttanut huitaisten.

Omenapuuntaimia hoitaessaan isä usein kuvaili meille lapsille, kuinka puut keväällä kukkisivat ja peittäisivät karun rinteiden valkeaan huntun. Miten puut kasvaisivat ja vanhenisivat yhdessä rinteellä asuvien ihmisten kanssa ja vähitellen niistä tulisi ryhmyisiä ja arvokkaita. Ne suojaisivat asukkaita sateelta ja liialliselta auringonpaisteelta. Syksyisin ne kantaisivat runsaasti makeita hedelmiä. Osa sadosta syötäisiin ja osan voisi vaikka myydä. Saisihan siitäkin leivänlisää, jos ei perunoita tontilla kasvaisikaan.

Kymmenestä istutetusta omenapuusta jäi henkiin viisi ja lisäksi kolme luumupuuta ja yksi kirsikkapuu. Osa talloivat naapurin lehmät, osa kalvoivat talvella jänikset ja jossain välissä myyrät. Mutta töitä riitti näiden viidenkin hengissä pitämisessä. Karu maaperä ei tahtonut kasvattaa puita ilman, että isä kärräsi naapurin navetasta niille lantaa ja pitemmän kuivan kauden sattuessa vettä. Kiviaitaakin isä suunnittelei omenatarhansa suojaksi, mutta se ehti valmistua vain yhdelle sivustalle.

Viidentoista vuoden kuluttua omenapuut olivat varttuneet. Ne olivat täynnä valkoisia ja vaaleanpunaisia kukkia, mehiläiset pörräsivät niiden ympärillä ja lupasivat runsasta satoa. Nyt ne näyttivät oikeilta omenapuilta; rungot olivat vääntyneet hieman vinoiksi aurinkoa tavoitellessaan.

Ihanaa kesää seurasi syksy, jolloin sato oli yltäkyläinen. Puun oksat tavoittelivat maata omenien painosta. Kiiltävät punaisina hehkuvat Sävstaholmat houkuttelivat haukkaamaan kyljestään, kun taas Antonovkat vihreinä ja kovina pani lapsikin mieluusti silkkipaperikääreeseen odotamaan kypsymistä. Käärimme omenat yksitellen silkkiiseen wc-paperiin, pakkasimme ne matkalaukkuihin ja raahasimme laukut linja-autossa Helsinkiin ja vielä raitiovaunulla Töölöön, myytäväksi Töölöntorin kalakauppaan.

Tuona syksynä isä oli jo sairastunut eikä päässyt yltäkyläistä omenasatoa ihailemaan.

Tuli uusia syksyjä ja uusia omenasatoja, mutta ei koskaan enää näin runsasta.

Nyt vuosikymmeniä myöhemmin jänikset, myyrät, talven pakkaset ja lumikuormat ovat nujertaneet omenapuut yhden toisensa jälkeen. Ja viime talvi antoi sitten viimeisellekin omenapuulle kuoliniskun.

Lapsuudessani kyselin, mikseivät naapurit kasvattaneet enempää kuin ehkä sen yhden pihaomenapuun. Isä oli hetken mietittyään vastannut, että ehkä hedelmäpuutarha on liian suuri unelma, sellainen, josta voi ja kannattaa unelmoida, mutta joka todellisuudessa harvoin toteutuu.

Metsittynyttä puutarha katsellessani, ajattelin, että ehkä perunat olisi kasvaneet täällä paremmin. Hedelmäpuuiden kasvattaminen karulla mäellä taisi olla silkkää hulluutta?

LUOSTARIN PUUTARHASSA VUONNA 1011

Teksti: Eeva Petänen
Kuvat: Pixabay-ilmaiskuvat

Juuri, ennen auringonnousua päättyy luostarissa rukous, kolmas vuorokauden seitsemästä hetkipalvelusta. Osallistujat suuntaavat tahoilleen: keittiöön, kouluun, sairastuvalle, viljelymaille tai kansan pariin lääkitsemään sairaita.

Yrttitarhassa tukeva, ruskeakaapuinen munkki taipuu huolellisesti hoitamiansa kohopenkkien puoleen. Hän nuuhkii auringon lämmittämää mustaa multaa. On heinäkuu, Pyhän Benedictus Nursialaisen, Euroopan suojelijan, ja oman sääntökunnan perustajan kuukausi.

Hänen kaljuksi keritty päälakensa pilkottaa kumpuna kalloa ympäröivästä, ohimoilta harmaantuneesta tonsuurista, Vapahtajan orjantappurakruunun symbolista. Lapsena sairastettu kurkkutauti on vahingoittanut hänen kuuloaan. Vasta omissa oloissaan, seuranaan tuoksuvat yrtit, ilonaan per-

hosten vierailut, hän tuntee olevansa täysi. Hänestä säteilee rauha ja tyytyväisyys.

Parantajakasvit näyttävät vaurastuvan vankoiksi, ylpeiksi yksilöiksi. Hellin ottein hän nyppii rikkaruohoja, yrttien nuutuneita lehtiä ja ohjailee parempaan kasvuun liian tiiviisti kietoutuneita varsia. Hän hyräilee hetkipalveluiden psalmeja ja toistelee Pyhän Benedictuksen oppeja. Viento tuuli keinuttaa hentoja kasveja. Näyttää kuin ne nyökkäilisivät jo tutulle laulannalle.

– Ora et labora, tee työtä ja rukoile.

– Toimettomuus on sielun pahin vihollinen.

Mielen täyttää kiitollisuus. Hänen viljelmäänsä siunataan. Hän tuntee yhteyttä kaikkeen ympäröivään. Köyhyys, naimattomuus, kuuliaisuus, hiljaisuus, nöyryys ovat osa lupausta, jonka hän ylpeänä antoi. Hän tietää, että vaikka Stabilitas logi-sääntö kahlehtii eliniäksi samaan paikkaan, Luomakunnan Herra on läsnä kaikkialla; luonnon kasvussa, puissa ja eläimissä. Lupausta vahvistaa pitämään huolta ympäristöstä. Hänelle tärkei-

tä ovat humilitas: nöyryys, humus: maa, multa, rakkaus luontoon.

Luostari on omavarainen. Runsaan sadon ylijäämä jaetaan lähiseudun köyhille. Vuokraviljelijöiden on puolestaan annettava kymmenesosa ohrasta, myöhemmin myös villihumalasta, luostarissa valmistettavaa olutta varten. Nyt vielä humalan korvaa kitkerä suomyrtti.

Paastopäiviä on paljon, mutta silloin saa syödä kalaa. Nälkää hillitsee olut, joista vahvempi on munkkeja varten. Ei hän puutetta kärsi. Sairausten oireisiin hän napostelee muutaman yrtin. Osaa vaimonvaraisesti oikean lehdykän, juuren tai siemenen kuhunkin kiusaan.

Hänellä on paras osa. Apotti huomasi hänen taipumuksensa vaimonvaivojen helpotukset. Sai itse häneltä avun ankariin vatsanväänteisiinsä. Hän, Herbeus Baijerilainen, tuolloin vielä noviisi, häivytti teestä korianterin luteenmaun persiljan ja mintun aromeihin ja lunasti paikkansa puutarhamunkin oppiin.

Herbeusta kiinnostavat erityisesti yskää lievittävät rohdot ja siksi timjami saa eturivin paikan fenkolin ja rakuunan seura-

na. Munkki kerää kourallisen timjamia, hieraisee kämmeniensä välissä kevyeksi murskaksi, haistelee ensin, jauhaa sitten suussaan tahnaksi, jota pyörittelee aikansa ennen kuin sylkäisee läheiseen pensaikoon. Toteaa sitten, että ensimmäinen sadonkorjuun erä on kerättävissä. Osan hän kuivaa ilmastossa aitassa, osan säästää vahvaan puhdistettuun viiniin tislattavaan salaiseen nesteeseen. Sen verran hän paljastaa, että fenkoli on välttämätön. Opissa ollessaan itse Cordoban Thaddeus neuvoi laitteiston ja tislauksen.

Keittiössä uurastava munkki ojentaa koriaan. On hakemassa aniksen ja pippurin makuja sekä voimaa paastoruokaan. Hän tietää, että Herbeus poimii tarvittavan kimpun kirveliä. Koriin sujahtaa myös rakuunaa, persiljaa, lipstikkaa ja kurkkuyrttiä. Kohta muhii maukas, verta puhdistava keitto.

Puutarhaan hiipinyt nuori nainen tarkkailee Herbeusta. Toteaa kiltin oloiseksi, tulee lähemmäs ja kumartuu ilmaistakseen kunnioituksensa.

– Jotain lähdetykseen!?

Munkki tuntee olonsa tukalaksi. Poimii kuitenkin ison kimpun persiljaa. Toivoisi voitavansa neuvoa sairastupaan, mutta tyttö on jo tehnyt liiton pahalaisen kanssa.

Basilikat ovat tänä kesänä onnistuneet. Huolenpito on kannattanut. Tätä yrttiä Herbeus suosittelee sen voimakkaiden öljyjen ja suolojen vuoksi. Sillä karkoittuvat alakulo, murheet, sitkeät vilutaudit ja auttaa se ruoansulatusvaivoihinkin.

Kiireissään Herbeus pyyhkäisee kaavullaan villinä rehottamaan ennättänyttä sitruunamelissapöheikköä, tuota joka luostarin officinalista, ja nenään aaltoilee kirpeänraikas tuoksu. Hän huomaa, että kasvi on kukkimaisillaan. Leikattava pikaisesti. Tuoreet lehdet ovat tehokas yrtti univaikeuksiin, hermostuneisuuteen tai alakuloa torjumaan.

Voiteita ja hauteita ei yrttitarhan hoitaja tee. Hän kerää pyydetty kasvit; mintun, salvian, tai rakuunan, jonka uskotaan parantavan myrkkykäärmeiden puremia. Sairaalassa valmistavat tarpeen mukaan nuo vain vähän aikaa säilyvät rohdot.

Noviisien kauhu, puutarhan villinä rehotavan juolavehnan valkoiset juuret, kiskotaan maasta viimeisinä vähän ennen kuin syksyn lehdet alkavat varista. Juuret ovat kesän aikana imeneet maan voiman ja viinaan uutettavan rohdon verta vahvistavat tehoaineet tiivistyneet parhaimmilleen.

Viinankeittoon paneutuneet veljet ovat hekin jo tiputuksen loppumetreillä. Munikit yhdistävät voimansa. Sadonkorjuu, yrttien uuttaminen ja lääkkeiden pulloitus sitoo miltei koko veljeskunnan. Tänä vuonna ei kiire pääse yllättämään. Syksyllä kylään kierrokselleen lähtevä novii-simunkkien joukko saa mukaansa oivan määrän kuivattua tai pulloitettua lieivitystä rintatauteihin, vilunväristyksiin, korvasärkyyn tai pirun riivaamille.

Auringon laskiessa Herbeus hyvästelee kasvimaansa, on illallisen ja Vesperin aika. Lähtiessään hän taittaa mukaansa myrtti-

pensaasta muutamia voimakkaasti tuoksuvia oksia. Keittiössä palveleva munkki on päivällä maininnut, että paaston huomenissa päättyessä, tarjolla on lammaspataa, paimenten alkuvoimaista ruokaa.

Yö alkaa aikaisin, heti iltapalvelun, Kompletorion, jälkeen noin kello yhdeksäntoista.

Vähän ennen aamuyön ensimmäistä hetkipalvelua Herbeuksen säpsäyttää hereille myrtin aromaattinen tuoksu ja uni, jossa nuori nainen lepää vuoteella persiljakimppu peitteenään. Naisen kainalossa on pieni lapsi myrtinoksan koristamana. Onko tämä enne vai ainoastaan unen hauraan kontrollin läpäisyttä pelkoa? Herbeuksen mielenrauha häiriintyy. Vasta, kun tapahtuva selittää unen, hän saa vastauksen.

HELSINGIN TYÖVÄENOPISTON OPISTOLAI SYHDISTYS RY

Sääntömääräinen SYYSKOKOUS

pidetään lauantaina 30.11.2019, kello 14.00
Opistotalo, Helsinginkatu 26

Kokouksessa käsitellään sääntömääräisten asioiden lisäksi yhdistyksen edustajan valitseminen Zachris Castrenin säätiön hallitukseen

Käsiteltävinä asioina mm.

- toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2020
- yhdistyksen uuden puheenjohtajan valinta
- hallituksen jäsenten valinta erovuoroisten tilalle
- edustajan valinta Zachris Castren säätiön hallitukseen
- keskustelua - suuntaviivoja ja evästystä tulevalle vuodelle

Kokouskahvit tarjotaan Oppiskahviossa kokouksen jälkeen.
Otathan jäsenkorttisi mukaan!

Tule vaikuttamaan ja luotsaamaan yhdistys uudelle vuosisadalle!

Opistolaisyhdistyksen hallitus

KUULUMISIA PALSTOILTA

Teksti: Teemu Björkbacka
Kuvat: Ritva Nuutinen, Eija Inglis

Uutelan ulkoilualueella sijaitsee HTO:n kaupungilta vuokraama puutarhapalsta-alue, jota hallinnoi yhdistyksen alainen palstatoimikunta. Sopimus on juuri tulevana vuonna uusittu kymmeneksi vuodeksi eteenpäin. Toimikunta hakee jatkuvasti uusia aktiivisia jäseniä alueen viljelijöistä. Palstoja on yhteensä 256 kpl, ja ne jaetaan lähiseudun asukkaille vapautumisjärjestyksessä.

Alue sijaitsee vuosina 1952-53 perustetun Uutelan ulkoilualueen sekä Särkkäniemen luonnonsuojelualueen välittömässä läheisyydessä. Ympäröivä luonto on siis jo sinällään monipuolista. Ulkoilualueen kahdeksikon muotoisen, yhteensä 4 km pitkän luontopolun opasteet kertovat hyvin aluetta ympäröivästä luonnosta.

Lähistöllä on myös esimerkiksi Skatan tila sekä Skatanniemen ensimmäisen maailmansodan aikaiset linnoitusjärjestelmät.

Palsta-alueen toiminta ja kunnossapito perustuu talkoovoimin tehtävään työhön kaupungin hoitaessa ympäröiviä alueita. Talkoopäivät ilmoitetaan kevätkokouksissa, viljelijöiden kevätkirjeessä sekä palsta-alueen ilmoitustauluilla. Toimikuntalaiset sekä alueen muut aktiiviset henkilöt järjestävät tilanteen mukaan myös pienempiä, tilanteen mukaisella porukalla pidettäviä talkoomuotoisia kokoontumisia.

Kuluva vuosi oli osin haastava palstatoimikunnassa kesken kauden tapahtuneiden muutosten vuoksi, mutta uusi toimikunta sai otettua tilanteen haltuun vähintään tyydyttävästi kunhan tehtävät ja vastualueet saatiin jaettua sekä sovittua. Talkoita järjestettiin neljät viralliset ja monia epävirallisia pienimuotoisempia talkoita. Näissä kunnostettiin aluetta, siivottiin alueita ja tehtiin myös esimerkiksi uudet kyltit jokaiselle palstalle. Ensi vuonna jatketaan siitä, mihin tänä vuonna jäätiin.

Seuraavien vuosien haasteena on turvata alueen toiminnan jatkuvuuden turvaaminen tilanteessa, jossa suuri osa pitkäaikaisista toimijoista on vaihtunut ja uudet jatkajat alkavat ottamaan enemmän vastuuta. Myös alueen monien rakenteiden kunnostaminen tulee olemaan lähivuosina ajankohtaista.

Mikäli innostuit palstaviljelystä, palstaa voi hakea osoitteesta www.opistolaisyhdistys.fi/palstaviljely/hae-palstaa/yhteytta tai ottamalla yhteyttä suoraan rekisterinpitäjä

Helena Grönlundiin hg180142@gmail.com

HELSINGIN TYÖVÄENOPISTON OPISTOLAISSYHDISTYKSEN TOIMINTA 2020

Oppiskahvio

Yhdistys mm. ylläpitää Opistotalossa (Helsinginkatu 26, 2. kerros) Oppiskahviota. Kahviossa on tarjolla oman keittiön valmistamia suolaisia ja makeita tuotteita, sekä lounaalla keittoa ja annossalaatteja. Viikoittain vaihtuva lounaslista löytyy kotisivuiltamme www.opistolaisyhdistys.fi Oppiskahvio on avoinna ma-to klo 9.30-20.00 sekä pe klo 10.00-16.00.

Oppisviesti

Yhdistyksemme julkaisee omaa lehteä nimeltä Oppisviesti. Vuonna 2020 lehti ilmestyy 100-vuotisjuhlavuoden merkeissä painettuna. Mikäli haluat tekstejäsi tai kuviasi seuraavaan Oppisviestiin, niin lähetä ne Ritva Nuutiselle osoitteeseen ritva.nuutinen@luukku.com.

Voit lukea aikaisempia Oppisviestejä osoitteessa:
www.opistolaisyhdistys.fi/oppisviesti/

Retkeilytoimikunta

Retkeilytoimikunta järjestää paikallisretkiä ja matkoja

- museoihin
- näyttelyihin
- teattereihin
- ja muihin mielenkiintoisiin kohteisiin

Voit katsoa tulevia retkiä osoitteesta www.opistolaisyhdistys.fi/retkeily/

Toivomme sinulta ehdotuksia myös uusiksi retkiksi ja toivomme saavamme myös uusia retkien vetäjiä ja toimikuntalaisia. Jos innostuit asiasta, ota yhteys: Tuula Halmirinne, tuula.halmirinne@pp.inet.fi, p.040 825 6824

Palstatoimikunta/palstaviljely

Vuosaaren Uutelassa on opistolaisyhdistykselle vuokrattu puutarhapalsta alue. Vapautuvat palstat jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä jonotuslistalta lähiseudun asukkailla ja työväenopiston opiskelijoille.

Palstatoimintaa organisoii palstatoimikunta yhdistyksen hallituksen alaisuudessa. Toimikunta hoitaa ja hallinnoi sekä valvoo käyttö- ja hoito ohjeiden noudat-

tamista. Palstaviljelijät asioivat suoraan palstatoimikunnan kanssa. Lisätietoa palstatoimikunnasta löydät www.opistolaisyhdistys.fi/palstaviljely/

Puuhakasta toimintaa on esimerkiksi kesän ja syksyn palstatalkoissa, jossa huolehditaan alueen kunnossapidosta.

Palstaviljelijäjonoon voit ilmoittautua lähettämällä vapaamuotoisen hakemuksen sähköpostitse: Helena Grönlund, hg180142@gmail.com

Senioritoiminta

Yhdistyksen seniorit kokoontuvat Opistotalon Oppiskahviossa, Helsinginkatu 26, 2. kerros (hissi on). Tapaamisissa on vaihtelevaa ohjelmaa, kuten yhteislaulua, matkakertomuksia, kirjallisuus- ja muita lyhyitä alustuksia sekä seurustelua pulakahvien merkeissä. Kokoonnumme muutaman kerran lukukaudessa.

Jokaisella on mahdollisuus esittää ohjelmaa ja kaikki seniorit ovat tervetulleita. Yhteyshenkilönä on Raili Salonen raili.i.salonen@luukku.com, p. 09 3251629.

Opistotalon toimintaryhmä

Keskinen toimintaryhmä toimii opiskelijoiden apuna tarvittaessa ja on mukana ideoimassa ja järjestämässä virikkeellistä toimintaa yhteisöllisyyden vahvistamiseksi yhteisissä tilaisuuksissa. Tavoitat meidät eija.inglis@gmail.com

Viestintä

Yhdistyksen kotisivut löytyvät osoitteesta www.opistolaisyhdistys.fi, josta tarkempia tietoja toiminnasta ja tapahtumista. Julkaisemme mielellämme sivuillamme opiskelijoiden kirjoituksia, kuvia ja videoita. Voit lähettää niitä kotisivujen kautta tai sähköpostiosoitteeseen opistolaisyhdistys.hel@gmail.com

Voit antaa palautetta, ideoita yhdistyksen toimintaan ym. myös kotisivujen kautta. Meille kaikenlainen palaute on tärkeää. Meidät löydät myös

opistolaisyhdistyshelsinki

Yhdistyksen 100-vuotisjuhlavuosi 2020

Opistolaisyhdistys täyttää 100-vuotta vuonna 2020. Toivotamme kaikki mukaan ideoimaan ja toteuttamaan juhlavuotamme. Ota yhteyttä opistolaisyhdistys.hel@gmail.com

Lämpimästi tervetuloa mukaan yhdistyksen toimintaan!

KOL:N 50 -VUOTIS MITALIT

50 -vuotis mitalin saajat Matti Huttunen, Ritva Nuutinen ja Raili Salonen

Yhdistyksen hallitus on anonut KOL:n 50-vuotis mitalin seuraaville henkilöille.

Matti Huttunen

Matti aloitti v. 1969. retkeilytoimikunnasta, jatkaen yhä edelleen.

Hän on toiminut vuosien aikana monissa tehtävissä. Muutamia tähän poimien.

Työväenopiston johtokunnan vara jäsen, yhdistyksen, silloisen johtokunnan, nyt

hallitus, varapuheenjohtajana, puheenjohtajana, kahvilatoimikunnan puheenjohtajana, Zachris Castrenin stipendirahaston puheenjohtajana. Matti on osallistunut aikoinaan opiston edustajana KTOL:n edustajakokouksiin. Koko tämän ajan hän on ollut opiskelujen ohella aktiivinen yhdistyksen toiminnassa.

Ritva Nuutinen

Opintopiirien edustajisto oli ensimmäinen luottamustehtäväni. Vähitellen tehtävät lisääntyivät. Tulin valituksi silloiseen johtokuntaan toimien aluksi muutaman vuoden rahastonhoitajana. Olen ollut mukana lähes kaikissa toimikunnissa näiden vuosien ajan, jäsenenä tai puheenjohtajana. Puheenjohtajan tehtävää on kaksi jaksoa, joista toinen jatkuu tämän kauden. Olen myös toiminut Zachris Castrenin säätiön puheenjohtajana koko sen toiminnan ajan, säätiö oli aiemmin yhdistyksen hallinnassa oleva stipendirahasto.

Merkittäviä luottamustehtäviä mainitakseni. Aikoinaan KTOL:n edustajakokouksiin opiston edustajana, myöhemmin yhdistyksen edustajana. Toimin myös kaksi eri kautta KTOL:n hallituksessa opiskelijoiden edustajana.

Vuosien aikana olen saanut edustaa yhdistystä monissa tehtävissä vain muutaman tässä mainitakseni. Tämä kaikki siis aktiivisen opiskelun ohessa.

Raili Salonen

Myös Raili on ollut toiminnassa mukana viiden vuosikymmenen ajan.

Tässä poimintoja Railin uralta. Hän aloitti opiston narikasta vaatevartijana. Siinä oli hyvä ikkuna seurata yhdistyksen toimintaa, lähtien myös itse mukaan. Opintopiirien edustajisto, Vuosannan kesäkodin alkuun saattaminen, yhdistyksen hallitus, kahvilatoimikunta, kirjamyymintötoimikunta, toimien myös kirjamyynnin vastuuhenkilönä kolmenkymmenen vuoden ajan, Oppisviestin toimituksessa melkein koko ilmestymisen ajan, edelleen vetäen Senioritoimintaa jo 1990 alusta alkaen. Hän on osallistunut KTOL:n kokouksiin ja seminaareihin. Myös Raili on mukana aktiivisesti opiskelujensa ohella toiminnassa.

Teksti: Ritva Nuutinen
Kuvat: Päivi Airas

OPISTOLAISYHDISTYKSEN OPPISKAHVIO

Oppiskahvio palvelee Opistotalon toisessa kerroksessa opiston opintokauden aikana.

Ma – To klo 9.30 – 20.00
Pe klo 10.00 – 16.00

Oppiskahviossa on saatavana päivittäin itse leivottuja leivonnaisia, suolaisia vitriinituotteita sekä keittolounasta ja salaattiannoksia alkaen klo 11.00.

Yhteystiedot:

Riitta Ronkainen-Lowe, ravintolan hoitaja
Oppiskahvio / 2. kerros

Käyntiosoite:

Helsinginkatu 26, 00530 Helsinki
Gsm 050 447 4770
oppiskahvio@opisto.hel.fi

Opistolaisyhdistyksen jäsenkortilla **Mundo -kahvi** erikseen kassalta tilattuna

1,80 €
(2,10 € normaalisti)

Tervetuloa virkistymään kahvioomme!

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry JÄSENETUJA

Opistolaisyhdistyksen jäsenyys kannattaa. Käy täyttämässä jäsenkortti opiston toimipisteissä. Alennus edellyttää työväenopiston leimalla tai opettajan varmistuksella varustettua opistolaisyhdistyksen jäsenkorttia tai taidekurssin maksukuittia. Seuraa muutoksia www.opistolaisyhdistys.fi

TAITEILIJATARVIKKEITA

Taidekehystämö, taiteilijatarvikkeita Snow White Oy

20% normaalihintaisista tuotteista. Laaja valikoima taiteilijatarvikkeita, värejä, kehyksiä, papereita, maalaus-pohjia ym. Alennus ei koske kehystämispalveluja. Hämeentie 2 M 1 Hki 53 - hallia vastapäätä. Puh. 09762 083 Avoinna: ma–pe 9–18, la 9–15

Tempera Oy 10–20% normaalihintaisista tuotteista Tunnetusti monipuolinen valikoima taiteilijatarvikkeita. Puh. 096129 290

www.tempera.com myynti@tempera.com Uudenmaankatu 16 Hki 12 Avoinna: ma–pe 9–18, la 10–15

Taidetarvikeliike Giotto 20% normaalihintaisista tuotteista. Alennus ei koske tarjoustuotteita. Taiteilijatarvikkeita monipuolinen valikoima. Mechelininkatu 16 Hki 10 Puh. 09406 473 info@giotto.fi www.giotto.fi Avoinna: ma–pe 9.30–17.30, la 10–14

Taide- ja kehysliike Kamiter-Ars Oy 10% normaalihintaisista tuotteista Taiteilijatarvikkeita ja kehystystä. Helsinginkatu 6 Hki 50 Puh. 09 710 048, tiina.tainio@kartiina.fi Avoinna: ti–pe klo 10–18 la 10–14 Myös mahdollisuus järjestää näyttelyitä yksin tai yhdessä.

Tuubi Oy 10% normaalihintaisista tuotteista Hyvä valikoima tarvikkeita harrastajalle ja ammattilaiselle. Lönnrotinkatu 23 Hki 12 Puh. 09-4182 2200 www.tuubi.com email: tuubi@tuubi.com Avoinna: ark. 10-17.30, la 11-18

Taidemaalariiliiton tarvikemyynti 20% normaalihintaisista tuotteista Valikoima korkealaatuisia tarvikkeita. Erottajankatu 9 B Hki 13 – sisäpiha Puh. 09 – 6811 0511 www.painters.fi/tarvike.html email: tmltarvikkeet@artists.fi Avoinna: ma–to 9.15–17, pe 12–17

Uudenmaankadun akryyli ja DIVERSE 10% normaalihintaisista tuotteista. Erinomainen valikoima taitelijatarvikkeita: Golden Paints, KohI-Noor, Saunders

Waterford, Rublev, jne. Värejä, papereita, telineitä, sivel-timiä, ym. tarvikkeita. Uudenmaankatu 11 Hki 12 Puh. 045 8485005 www.diverse.fi, shop@diverse.fi Avoinna: ti–pe 11.00–17.30, la 12–16 su–ma suljettu.

Taidetarvikeliike Farbe Oy 20% normaalihintaisista tuotteista Taiteilijatarvikkeita monipuolinen valikoima. Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 C, 2.krs, Hki 18 Puh. 09694 9791 www.farbe.fi farbe@kolumbus.fi Avoinna: ma–pe 11.15–17.45, la 11.15–14.00

Kehysgalleria Art & Frame 20% normaalihintaisista tuotteista Kehystystä, kehyksiä, lasia, paspispahvia, –leikkureita, kaikki kehystyksen tarvikkeet ja työkalut. Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 E Hki 18 Puh. 040 562 1041 Seppo Sinkkonen Avoinna: ti–pe 10–17

OMPELUN JA KÄSITYÖN ERIKOISLIIKKEET

Lankamaailma Kurssimaksun kuitin esittämällä 10% alennuksen normaalihintaisista neulangoista ja kudontamateriaaleista. Alennus ei ole voimassa verkkokaupassa. Liikekeskus Ogeli, Kylänvanhimmentie 29 Hki 64. Puh. 09 774 1177 www.nordiaprodukter.fi www.lankamaailma.fi info@lankamaailmanordia.fi Aukioloajat: ma–pe 9-19, la 10-16, su 12-16

Ullaka Oy 10% verkkokaupan ostoksista. Alennuksen saa tarjouuskoodilla. Koodi: OPISTOALE lisätään verkkokaupassa ostoskorin ensimmäisellä sivulla Tarjous-koodit -kenttään. Voimassa vuodenloppuun saakka. Minimi -tilaus: vähintään €20 tilaus oikeuttaa alennukseen. Toimitus- maksu: €3,50/tilaus riippumatta tilauksen koosta www.ullaka.fi Sienitie 46 Hki 76. Puh: 010-2355200 Email: asiakaspalvelu@ullaka.fi Myös tilauksen nouto onnistuu sopimalla noutoajan puh. 0102355200. Nouto-osoite: Sienitie 46, Hki 76.

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry PL 53305 00099 Helsingin kaupunki
sähköposti: opistolaisyhdistys.hel@gmail.com kotisivu: www.opistolaisyhdistys.fi

HELSINGIN TYÖVÄENOPISTON OPISTOLAISYHDISTYS RY

Kotisivu: [www. opistolaisyhdistys-helsinginsto.fi](http://www.opistolaisyhdistys-helsinginsto.fi)

Sähköposti: opistolaisyhdistys.hel@gmail.com

Facebook: [opistolaisyhdistyshelsinki](https://www.facebook.com/opistolaisyhdistyshelsinki)

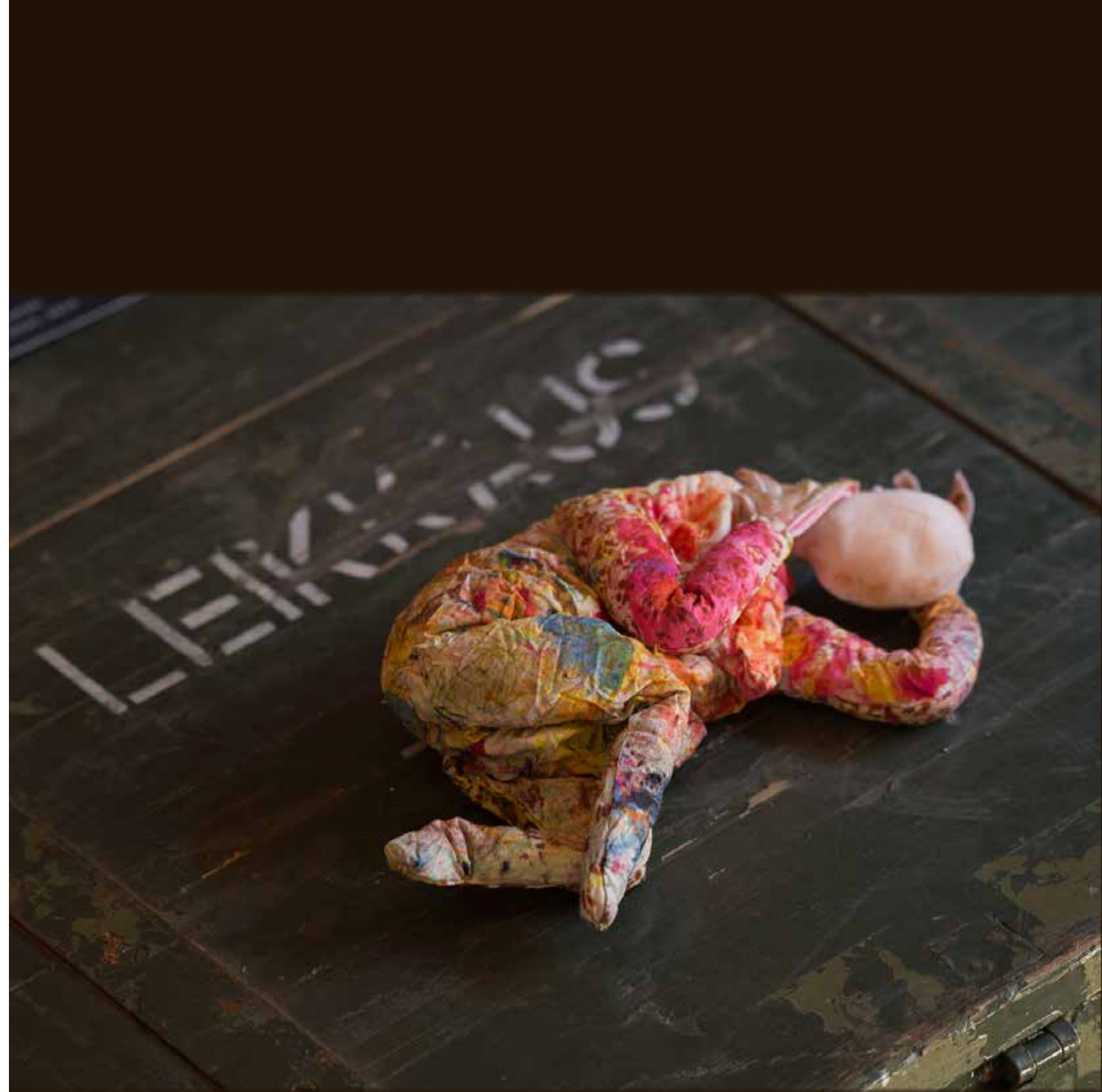
Hallitus vuonna 2019

Tehtävänimike	Nimi	Sähköposti	Puhelinnumero
Puheenjohtaja	Ritva Nuutinen	ritva.nuutinen@luukku.com	040 555 5062
Varapuheenjohtaja	Tuula Halmirinne	tuula.halmirinne@pp.inet.fi	
Sihteeri	Eija Inglis	eija.inglis@gmail.com	050 4434 348
Varasihteeri	Virpi Kallas	virpi.kallas@pp.inet.fi	040 689 7112
Viestintä	Helena Grönlund	hg180142@gmail.com	044 3160 852
	Virpi Kallas	virpi.kallas@pp.inet.fi	040 689 7112
	Riitta Huber	riitta.i.huber@hotmail.com	050 324 3726
	Markus Sohlström	markus.sohlstrom@taloverkot.fi	040 549 7935
Taloudenhoitaja	Viljami Wiirilinna	viljami@wiirilinna.net	040 828 3352
	Virpi Peiponen	virpipeiponen@hotmail.com	046 556 6883
	Hannele Koli-Siiteri	hannele.kolisiiteri@gmail.com	040 554 7712
Jäsensihteeri	Raili Salonen	raili.i.salonen@luukku.com	09 325 1629

Toimikunnat vuonna 2019

Palstatoimikunta - palstarekisteri	Pj Pirkko Lamminpää	pirkko.lamminpaa@pp.inet.fi	044 063 8110
	Helena Grönlund	hg180142@gmail.com	
	Pirkko Lamminpää	pirkko.lamminpaa@pp.inet.fi	044 063 8110
Retkeilytoimikunta Seniorikerho Opistotalo toimintaryhmä	Pj Tuula Halmirinne	tuula.halmirinne@pp.inet.fi	
	Raili Salonen	raili.i.salonen@luukku.com	09 325 1629
	Pj Eija Inglis	eija.inglis@gmail.com	050 4434 348
Muut toiminta-alueet	Yht.henkilö Riitta Huber	riitta.i.huber@hotmail.com	050 324 3726

Päätoimittaja: Ritva Nuutinen Lehten taitto: Päivi Airas

www.opistolaisyhdistys-helsinginsto.fi

Facebook: [opistolaisyhdistyshelsinki](https://www.facebook.com/opistolaisyhdistyshelsinki)

Sähköposti: opistolaisyhdistys.hel@gmail.com